

РЕШЕНИЕ

№ 3305

гр. София, 19.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 16.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **1878** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.38в ал.4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на Н. А. Н. срещу решение изх. № ЛДЖ-22-14/20.02.2023 г. на инспектор от ИВСС, с което е отхвърлена жалба вх. № 27487/14.12.2022 г. с вх. рег. № ЛДЖ-22-14/14.12.2022 г. срещу действия на Районен съд Добрич, като администратор на лични данни, изразяващи се в разкриване на лични данни на жалбоподателя, като ищец по гр. дело № 3296/22 г. по описа РС Добрич. В жалбата и уточняваща молба се твърди, че незаконосъобразно инспектор от ИВСС е приел, че от страна на съдия от РС Добрич не е извършено неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя за нуждите на образувано гражданско дело. Според жалбоподател в нарушение на процесуалните правила инспектор от ИВСС е събирал доказателства по способности, които не са предвидени в АПК. Оспорва се становище, че в изпълнение на задължения по предоставяне на правна помощ, без да има законово изискване, съдия от РС Добрич е предоставил/обработил лични данни на жалбоподателя на АК Д., което неправилно е прието от инспектор от ИВСС за обработване на лични данни за служебни цели. Според оспорващ, АК Д. едностранно определя представител за осъществяване на правната помощ и не са необходими никакви лични данни, нито по какъв спор следва да се предостави правната помощ. По изложени в жалбата съображения се иска отмяна на оспорения акт и налагане на глоба на Районен съд Добрич. Оспорващият, чрез представител, назначен по ЗПрП поддържа жалбата, с искане да бъде отменено решението, което се оспорва.

Ответникът, инспектор в Инспектората на В. И. Г., чрез процесуален представител е изразил становище по жалбата в хода на настоящото производство за неоснователност на жалбата.

Заинтересованата страна, Районен съд Добрич изразява становище за неоснователност на жалбата и да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на разноски, по приложен списък.

По делото са събрани писмени доказателства, съдържащи се в приложената от ИВСС адм. преписка с рег. № ЛЖД-22-14/14.12.2022 г. Нови доказателства в настоящото производство не са представени и не е поискано събирането на такива.

Административен съд - София-град, в настоящия съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред ИВСС е започнало на основание постъпила жалба с вх.рег. № ЛДЖ-22-14/14.12.2022 г. от Н. А. Н., в която са изложени твърдения за извършено от РС Добрич, като администратор на лични данни, нарушение на правилата на защита на личните му данни. В жалбата е посочено, че РС Добрич като администратор на лични данни е допуснал нарушение на правилата за защита на личните данни на жалбоподателя като страна по адм.д. №3296/2022 г. по описа на съда при уважаване искане на ищеца/жалбоподателя е изпратил на АК Д., разпореждане и преписи от искова и уточняваща към нея молба, в която се сочат трите имена и ЕГН на ищеца. Според твърденията в жалбата, до ИВСС, ЗПрП нарушенията се изразяват в това, че по повод на посочената молба за предоставяне на правна помощ, съдът е изпратил на адвокатската колегия, противно на нормативните изисквания препис от мволби, в които се съдържат лични данни на ищеца. Според оспорвания органът по предоставяне на правна помощ не е обвързан с това, кой и в какъв съдебен спор участва, а изпращане на посочените в определението на РС от 07.12.2022 г. преписи от молби е в нарушение на правилата за защита на личните данни. Възразява се основателност на искане от страна на АК Д. за комплектоване на искането от РС Добрич за предоставяне на правна помощ. Жалбоподателят, като ищец пред РС Добрич, възразява тези действия, тъй като не е давал съгласие пред РС да бъдат разпространявани личните му данни.

С оспореното в настоящото производство Решение № ЛДЖ-22-14/14.12.2022 г. жалбата на Н. е отхвърлена като неоснователна. Прието е, че Районен съд Добрич е администратор на лични данни в качеството си на публичен орган по смисъла на чл.4, т.7 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 26 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), който обработва самостоятелно лични данни за целите на правораздавателната дейност, регламентирана в Конституцията на РБ, Закона за съдебната власт, Гражданско-процесуалния кодекс и други нормативни актове. Според мотивите на акта РС Добрич, дори да е постановил съдебни актове по предоставянето на правна помощ не е разпространил, както твърди жалбоподател личните му данни. От страна на ИВСС са събрани всички относими доказателства за размяната на съдебни книжа между РС и АК, като от представената справка е безспорно, че определението от 07.12.2022 г. на съдията по делото не е изпратено на АК в разпоредената

комплектност. Жалбоподател не доказва личните му данни, в резултат на определението на съда и приложения към него, по искането за предоставяне на правна помощ да са получени в АК Д., а оттам да се прави извод, че е налице неправомерното им обработване

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е депозирана в законовопредвидения в чл.38в, ал.4 ЗЗЛД 14-дневен срок от надлежна страна, адресат на оспореното решение, при което същата е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, настоящият съдебен състав я намира за НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспореното решение на всички основания, посочени в чл.168, ал.1, вр. чл.146 АПК, а именно: дали е издадено от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразено ли е то с целта на закона.

При така извършената преценка съдът счита, че оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган – инспектор в ИВСС, в съответствие с предоставените му правомощия по чл.38в, ал.1 и ал.4, вр. чл.38б, ал. 1 ЗЗЛД и чл.94а, ал.1, т.3 и т.4, вр. чл.94б, ал.3 от Правилника за организацията на дейността на ИВСС и за дейността на администрацията и на експертите, обн., ДВ, бр. 103 от 27.12.2016 г., в сила от 01.01.2017 г.. Съгласно чл.38б ЗЗЛД при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон при обработване на лични данни от съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт, за каквото се твърди в настоящия случай, субектът на данни има право да подаде жалба до инспектората, която съгласно чл.38в, ал.1 ЗЗЛД се разглежда от инспектор, определен на принципа на случайния подбор от главния инспектор. Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл.146, т.1 АПК.

Съдът счита, че поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери чл. 59, ал.2 АПК. При извършена преценка се констатира, че актът съдържа задължителните по чл.59, ал.2 от АПК реквизити, включително фактически и правни изводи, въз основа на които жалбата е приета за неоснователна. Предвид това не е налице основание за отмяната му по смисъла на чл.168, ал.1, вр. чл.146, т.2 АПК.

При постановяване на административния акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Жалбата, въз основа на която е образувано производството, е подадена в предвидения в чл.38б, ал.1 ЗЗЛД срок. Спазено е и изискването на чл.38в, ал.2 ЗЗЛД при разглеждането на жалбата да се събират данни, относими към твърдяното нарушение, включително и информация от администратора или обработващия лични данни. При произнасяне по съществува на спора са обсъдени представените по преписката писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата твърдения. Правото на защита на участниците в производството не е ограничено, тъй като е гарантирано тяхното участие в административното производство. Решението е постановено след като е предоставена възможност на страните да изразят становище и представят писмени доказателства съобразно чл.36 АПК. Предвид това съдът намира, че липсват предпоставки за отмяна на атакувания ИАА по смисъла на чл.168, ал.1 във връзка с чл.146, т.3 АПК.

Настоящата съдебна инстанция намира, че процесното решение е постановено и в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби, като наведените доводи за незаконосъобразност от жалбоподателя се явяват неоснователни. В процесния случай спорен е въпроса дали с разпореждане на съда по администриране искане до АК за определяне на представител на ищеца/жалбоподател по гражданско дело, за Районен съд са били налице някои от основанията за обработване на личните данни на Н. Н., съдържащи се в същото.

Съгласно чл.4 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В чл.5, §1, буква е) от Регламент (ЕС) 2016/679 е разписан един от принципите, свързани с обработването на личните данни, според който същите следва да се обработват по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки ("цялостност и поверителност").

Според принципите, заложи в чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните и подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум"/. Съгласно същата разпоредба обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Съгласно чл. 38в, ал. 1 ЗЗЛД, жалбата от вида на процесната се разглежда от

инспектор, определен на принципа на случайния подбор от главния инспектор. Това правомощие е възложено от закона в съответствие със съображение 20 от Преамбюла на Регламента, което гласи, че: «Макар настоящият регламент да се прилага, *inter alia*, спрямо дейностите на съдилищата и други съдебни органи, в правото на Съюза или в правото на държава членка могат да се определят конкретно операциите и процедурите по обработване на лични данни от съдилищата и другите съдебни органи. Компетентността на надзорните органи не следва да обхваща обработването на лични данни, когато съдилищата действат при изпълнение на своите съдебни функции, за да се гарантира независимостта на съдебната власт при изпълнението на съдебните ѝ задължения, включително вземането на решения. Следва да е възможно да се повери надзорът на такива операции по обработване на данни на специални органи в рамките на съдебната система на държавата членка, които по-конкретно следва да осигурят спазването на правилата на настоящия регламент, да повишават осведомеността сред членовете на съдебното съсловие за техните задължения по силата на настоящия регламент и да се занимават с жалбите във връзка с такива операции по обработване на данни». Съгласно чл.17, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, ИВСС осъществява надзор и осигурява спазването на Регламента, на този закон и на нормативните актове в областта на защитата на личните данни при обработване на лични данни от съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт. В случая не се установяват обстоятелства, от които да е възможен извод, че личните данни на жалбоподателя не са обработвани изцяло в съответствие с принципите, прогласени в чл.5 от Регламента, за законосъобразност, добросъвестност и прозрачност; за ограничение на целите и свеждане на данните до минимум; за точност и ограничение на съхранението; за цялостност и поверителност, както и за отчетност. Конкретно в настоящия случай съдът намира, че правилно ответникът е приел, че са били налице предвидените в чл.4, т. 9 от Регламент (ЕС) 2016/679 , затова, че адвокатските съвети /колегии/тези данни да могат да бъдат разкривани за служебни цели. Съгласно тези разпоредби обработването на лични данни е законосъобразно, когато е необходимо за спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора, както и когато се осъществява при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора. Оперативната самостоятелност на АК Д., относно методи на определяне на представител за предоставяне на правна помощ, особен представител в предвидени от закона случаи или служебен защитни, както и други дейности, осъществявани от адвокат е в изпълнение изискванията на ЗПрП. Изводите на административния орган при вземане на оспорваното решение се споделят изцяло от този съдебен състав.

Следователно, обработването на данните на жалбоподателя чрез събирането и съхранението им по гр.д. 3296/22 и неизпълнено определение по това дело от 07.12.2022 е в съответствие със закона – както с Регламент 2016/679 и ЗЗЛД, така и с принципите за необходимост от определяне на глобата по ГПК и АПК.

По изложените съображения съдът намира жалбата за неоснователна и като такава тя следва да бъде отхвърлена.

При този изход на правния спора и съобразно разпоредбата на чл.143, ал.3 от АПК в полза на Районен съд Добрич се присъждат направените в това производство разноски в размер на 600 лева.

Съдът Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. Н. от [населено място] против Решение

№ЛДЖ-22-14/20.02.2022 г. на инспектор в Инспекторат към Висшия съдебен съвет /ИВСС/, с което на основание чл. 38в, ал. 4 от ЗЗЛД е отхвърлена жалбата с вх. №27487/14.12.2022 г., вх. рег. № ЛДЖ-22-14/14.12.2022 г. по описа на ИВСС срещу действията на Районен съд Добрич като администратор на лични данни, изразяващи се в изпращане на искова молба и уточняваща искова молба, съдържащи лични данни на Адвокатска колегия Д., във връзка с определяне на процесуален представител.
ОСЪЖДА Н. А. Н. от [населено място] да заплати на Районен съд Добрич разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600 /шестстотин/ лева.
Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

съдия: